4.3 Aromatická skupina yulan xiang

Yulan xiang znamená v překladu vůně (květů) magnólie. V tradiční čínské medicíně je magnólie ceněná při léčbě úzkostí, problémů se spánkem, trávením, respiračních nemocí, ale nejvíce pro své protizánětlivé a antibakteriální účinky. V některých oblastech se okvětní lístky magnolie používají podobně jako kvítky jasmínu k aromatizování čajů. Pro čaje náležející do této aromatické skupiny je typická vůně magnólie v suchém listu, výrazně se uvolňující při zalití čajových lístků, vysoké a atraktivní aroma a také florální, sladká chuť nálevu.

4.3.1 Guanmushi yulan xiang (Limin zhong)

Původní mateřský strom yulan xiang rostl ve vesnici Pinkengtou, bližší informace o něm však nemáme. V roce 1961 byly zaslány řízky z tohoto stromu produkčnímu týmu ve vesnici Guanmushi, kde byly zasazeny a kde z nich byla vypěstována první generace čajovníků budoucí odrůdy yulan xiang. V roce 1980 došlo k reformě a zahrada byla pronajata rodině pana Wei Limina, na kterou také přešly veškeré povinnosti a zodpovědnost týkající se péče o pěstované čajovníky. Během následující sezony pan Wei Limin objevil, že některé čajovníky v zahradě raší mnohem intenzivněji a rostou rychleji, než je obvyklé. Tyto čajovníky prořezal, vybral mateřský strom a začal produkovat řízky, které se začaly velice rychle šířit mezi místní farmáře. Ti si tyto čajovníky brzy oblíbili nejen pro jejich rychlý růst, bohaté a intenzivní rašení a celkovou odolnost a přizpůsobivost, ale také pro silné a atraktivní aroma, které lístky dávaly v šálku. A tuto rodící se odrůdu pojmenovali Limin zhong, strom pana Limina.

Čajovníky vypěstované z původních řízků přenesených z Pinkengtou rostou dodnes s mateřským stromem vybraným panem Wei Liminem pro odběr řízků v zahradě poblíž vesnice Guanmushi v nadmořské výšce 400 metrů. Mateřský strom je starý více než 50 let, je vysoký 2,8 metru, koruna má průměr až 3 metry, obvod kmene je 69 cm. Lístky jsou dlouhé 9 cm, široké 3,7 cm, s 8 páry žilek a 24 páry zoubků v okraji. Čajovníky nejlépe prosperují v nízkých polohách, což z této odrůdy spolu s jejím mimořádně atraktivním chuťovým a aromatickým profilem učinilo jednu z nejpěstovanějších odrůd Fenghuang oolongů v celém pohoří. První výhonky po období vegetačního klidu raší v týdnu po dni jarní rovnodennosti, první jarní sběr bývá ob-

vykle v týdnu po dni guyu. Nové výhonky raší čtyřikrát (v zemědělských produkcích v nížinách ale i šestkrát) ročně, výnosy jsou vysoké.

4.3.2 Tabulka všech uznaných kultivarů náležejících do aromatické skupiny yulan xiang

Jméno čaje (čínské)	České jméno	Lokace a stáří mateřského stromu
Guānmùshí yùlán xiāng Lìmín zhǒng	vůně magnolie z Guanmushi strom pana Wei Limina	Vesnice Guanmushi, 415 metrů nad mořem. Stromek z řízku mateřského čajovníku zasazený v roce 1961. V roce 1980 byl předán do péče pana Wei Limina, odtud alternativní název. Mateřský strom uschl neznámo kdy.
Jīn yùlán	zlatá magnolie	Vesnice Daluding, 720 metrů nad mořem.Více než 100 let.
Zìmáo yùlán	magnolie z vesnice Zimao	Vesnice Zimao, 650 metrů nad mořem. 300 let.
Niáng zǐ sǎn	dívka s deštníkem Jméno vychází z dávné legendy (vizte níže), podle jiných vzniklo podle tvaru stromu. Ten je nízký s plochou korunou, tvarem připomíná otevřený deštník	Vesnice Guantoushe, 1130 metrů nad mořem. 100 let.

4.3.3 Legenda o čaji Niang zi san

Před dávnými časy, v horské vesnici kmene Yao zvané Gouwangliao, stála svatyně Panhu a před ní oltář z pěti barevných hlín, kde vesničané uctívali Nebeského císaře a Dračího krále moří, které prosili hlavně o déšť a dostatek

vody. Tradovalo se, že kdo se modlí opravdu upřímně, toho prosby budou vždy vyslyšeny.

Jednou na jaře, bylo to v březnu během sklizně čajových lístků, pršelo bez ustání mnoho dní. Vesničané se, vystrašení že přijdou o veškerou úrodu, shromáždili u oltáře a modlili se, aby déšť ustal a mohli začít sklízet. Klečeli a klaněli se, až měli otlačená kolena a odřená čela. Počasí se však nejen nezlepšilo, ale namísto vytouženého slunce přišel přívalový déšť. Lidé promočení a roztřesení zimou začali propadat zoufalství.

Vtom od vrcholku hory seběhla dívka jménem Yulan, držící zelený deštník. Volala: „Tatínku, všichni, pojďte na vrchol uctít Pána hor! On nás ochrání! Brzy vyjde slunce a budeme moci sklízet čaj!“ Zakryla otce deštníkem a ten ji mírně pokáral: „Yulan, jsi ještě mladá, nerozumíš světu“. Ona však sebevědomě odpověděla: „Minulý rok jsem dospěla, je mi šestnáct let, jsem už dospělá! V noci se mi ve snu zjevil Pán hor a řekl, že po dlouhém dešti vyjde v den gengxu slunce. Den gengxu je dnes, dnes vyjde slunce!“ Dav se udiveně ptal: „Opravdu?“ Yulan s jistotou pokývala hlavou a pokračovala: „Pán hor je bůh země, chrání nás a stará se o čajové stromy. Svěřila jsem mu, že naše čajové keře jsou nízké, listy malé, navíc jenom tři nebo čtyři na výhonku, a větvičky tuhé. Říkala jsem mu, jak těžko se sklízejí. Řekla jsem mu, že bych si přála vysoké čajové stromy, dávající velké množství listů, pokrývající celou horu Fenghuang. Pán hor se usmál, pohladil si dlouhý bílý vous a řekl: ‚Jdi na horu Wuchaoshan k Nebeskému jezeru a proste Královnu matku, ať ti bohové pomohou.‘ Pak zmizel, a já se probudila.“

Otec se nedůvěřivě a trochu trpce usmál, když najednou někdo zvolal: „Vždyť už přestává pršet!“ A opravdu, oblaka se rozestoupila, déšť ustal a slunce ozářilo horu. Vesničané radostně běželi k chrámu Pána hor. Yulan řekla otci, že musí splnit svůj sen – jít k Nebeskému jezeru a hledat s božskou pomocí ty nejlepší čajovníky. Požádala otce, aby připravil obětiny pro Pána hor, a rozloučili se. Yulan s deštníkem vyrazila z vesnice, přešla několik horských stezek a poprosila svého kamaráda Qianga, aby ji doprovodil k jezeru. Qiang nadšeně souhlasil. Cestou k jezeru Baihuahu je uchvátila krása krajiny, a tak si odpočinuli na velkém kameni u jezera. Yulan vykřiklla: „Hory Fenghuang, jak já vás miluji!“ Její hlas se odrážel v údolí až ozvěna probudila spícího tygra. Ten se protáhl, zavrčel a vyšel z vysoké trávy. Yulan se roztřásla strachy a rozplakala se, ale Qiang ji uklidnil, podal jí deštník a pomohl jí vylézt na strom. Sám ji následoval. Tygr skočil na kámen, švihal

ocasem a cenil zuby. Yulan vyděšeně vykřikla. Tygr se pokusil na strom vylézt, ale nedosáhl. Qiang dívku uklidňoval: „Neboj se, pevně se drž!“ Tygr dál zlostně švihal ocasem, lámal větve a začal okusovat kmen. Chlapec hodil po tygrovi svůj bambusový klobouk, který se mu zasekl v tlamě. Tygr se ho snažil zbavit, ale bambusové třísky mu uvízly v zubech. Zuřivě se otíral o kámen a kousal strom. Qiang vzal od Yulan deštník a v pravý okamžik bodl rozzuřeného tygra přímo do čumáku. Tygr s vytím a krvácejícím čumákem utekl směrem k hoře Wuchaoshan. Qiang řekl: „Musíme rychle pryč, dřív než se tygr vrátí. Utíkejme na horu Hulaoshan, tam budeme v bezpečí.“

Utíkali klikatými stezkami, až dorazili k lovecké chatě na hoře Hulaoshan. Lovci však byli pryč a nebylo, kdo by je ochránil. Po krátkém odpočinku se tedy rozhodli vydat se znovu na cestu. Pokračovali přes potoky, bambusové háje a kamenité cesty, až dorazili k horskému sedlu Pingkengtou. Odpočinuli si ve stínu pod skalou, když vtom si Yulan všimla na zemi pod skalou dvou čajových semínek. Zvedla je a řekla: „Kde jsou semínka, musí být i čajovníky!“ Začali hledat. Yulan v údolí objevila desítky mladých čajových sazenic, zatímco Qiang našel nahoře nad skalou pět vysokých čajovníků s korunami jako deštníky. Porovnali listy a zjistili, že jsou stejné. Nadšeně tančili radostí. Yulan navrhla: „Vezměme sazenice domů a zasaďme je!“ Qiang souhlasil, vykopal sazenice, a Yulan je zabalila do zástěry. S úsměvem se vydali zpět.V Gouwangliao Yulan s Qiangovou pomocí zasadila sazenice do zahrady a přikryla je deštníkem, aby je ochránili před deštěm a sluncem. Otec se zeptal: „Co je to za čaj?“ Yulan odpověděla: „Říkejme mu deštníkový čaj“. A od té doby čajovníkům nikdo neřekl jinak než dívčin deštník či deštníkový čaj.